

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinioho, Ph.D., v právní věci žalobce: **TRADO-BUS, s. r. o.**, se sídlem Třebíč, Komenského náměstí 137/9, zastoupeného JUDr. Michalem Lorencem, advokátem se sídlem Praha, Žerotínova 1132/34, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Jihomoravský kraj**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3, zastoupené Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Praha, Na Florenci 2116/15, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24. 4. 2015, č. j. ÚOHS-R3/2014/VZ-10099/2015/321/OHo,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Návrhy ze dne 10. a 27. 6. 2013 se žalobce domáhal u žalovaného přezkoumání úkonů zadavatele – Jihomoravského kraje – učiněných při zadávání částí 1 až 7 veřejné zakázky „*Výběr dopravců pro uzavření smluv o veřejných službách v přepravě cestujících ve veřejné*

linkové osobní dopravě v rámci IDS JMK – oblast Jihovýchod“ zadávané formou otevřeného řízení.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 12. 2013, č.j. ÚOHS-S362,407/2013/VZ-23921/2013/510/ASh, v první řadě dle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil řízení v částech 1 a 3 až 7 předmětné veřejné zakázky, neboť žalobcovy žádosti se v těchto částech staly zjevně bezpředmětnými vzhledem k uzavření příslušných smluv dne 26. 8. 2013 (*výrok I.*). Žalovaný dále podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zamítl návrh žalobce ze dne 10. 6. 2012 v části týkající se jeho vyloučení z další účasti v zadávacím řízení pro část 2 předmětné veřejné zakázky, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 citovaného zákona (*výrok II.*). Žalobcův návrh ze dne 10. 6. 2012 v části týkající se přezkoumání postupu zadavatele při stanovení dílčího hodnotícího kritéria „celková nabídková cena“ ve vztahu k části 2 předmětné veřejné zakázky pak žalovaný dle § 118 odst. 5 písm. c) zákona o veřejných zakázkách zamítl, neboť nebyl podán oprávněnou osobou. V průběhu správního řízení žalovaný zamítl též návrhy žalobce na nařízení předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, rozklady proti těmto usnesením zamítl předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „předseda Úřadu“).

[3] Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2013 brojil žalobce rozkladem. Předseda Úřadu však v záhlaví označeným rozhodnutím rozklad zamítl a napadené rozhodnutí žalovaného potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Ve včas podané žalobě žalobce v první řadě argumentoval popřením práva na přezkum postupu zadavatele, jež přitom plyne i z unijního práva. Názor žalovaného je přitom absurdní již z toho důvodu, že by bezpředmětnost návrhu mohl způsobit sám zadavatel. Žalovaný tudíž nemohl správní řízení zastavit pro zjevnou bezpředmětnost, nýbrž i po uzavření smluv na veřejnou zakázku se měl postupem zadavatele zabývat – a to již např. z důvodů možných navazujících soukromoprávních sporů o náhradu škody.

[5] Pokud jde o část 2 předmětné veřejné zakázky, již se žalovaný zabýval meritorně, žalobce namítl, že pro jeho vyloučení nebyly dány podmínky dle § 76 zákona o veřejných zakázkách. Jednotková nabídková cena uvedená žalobcem v nabídce byla zcela jasná. Žalobce ji nezměnil a vysvětlil, že se při výpočtu celkové nabídkové ceny (modelové ceny) podle vzorce stanoveného zadavatelem dopustil chyby v počtech, kterou popsál. „Chyba“ byla způsobena pouze nezohledněním zaokrouhlení ve výpočtu, a to navíc v údajích, který byl pouhým výsledkem modelového výpočtu. Zadavatel přesto využil situace a vyloučil žalobce ze zadávacího řízení. Přitom chybu mohl zadavatel odstranit i bez součinnosti žalobce.

[6] V rámci posuzování nabídky žalobce se ukázala nejasnou i samotná konstrukce nabídkové ceny a hodnotících kritérií zvolených zadavatelem v zadávací dokumentaci. Tato nejasnost byla dána k tíži žalobce. „Celková nabídková cena“ dle zadávací dokumentace je veličinou, která nemá žádnou vypovídací hodnotu. Podstatnou byla pouze jednotková cena za vozokilometr, ostatní ukazatele se nelišily. Celkovou nabídkovou cenou nemůže být

modelová cena, tedy cena za toliko hypotetický objem plnění. Proto nepřesnost vyvolaná zaokrouhlením jednotkové nabídkové ceny žalobce při výpočtu celkové nabídkové ceny nemohla mít vliv na výši nabídkové ceny.

[7] Nabídková cena může mít v zásadě dvojí formu. Jde o cenu fixní u zakázek, u nichž je předem znám rozsah plnění, anebo o cenu jednotkovou u rámcových smluv. Tuto podobu přitom má i smlouva o veřejných službách v přepravě cestujících, u níž nelze předem určit přesný rozsah služeb. V zadávacím řízení zadavatel použil pojem „nabídková cena“ celkem na třech místech, v čl. 1 závazného návrhu smlouvy, v čl. 7.3 odst. 7 zadávací dokumentace a v čl. 7.3 odst. 3 až 6 zadávací dokumentace. Nutno zdůraznit, že v okamžiku vyhlášení zadávacího řízení nebyl zadavateli znám skutečný počet kilometrů najetých při plnění předmětné veřejné zakázky. Modelová cena teoreticky stanoví pouze horní hranici počtu kilometrů, které by mohly být vybraným uchazečem ujety.

[8] Správní orgány navíc ve vztahu k vyloučení žalobce postupovaly v rozporu se svou rozhodovací praxí. I v případě použití zaokrouhlených jednotkových cen by nabídka žalobce musela být hodnocena jako nejvýhodnější, přičemž odchylka v modelové ceně by činila pouze několik tisíc korun, což z ní při hodnotě zakázky v řádech desítek milionů korun nepochybně činí odchylku zanedbatelnou.

[9] Nesprávným byl též závěr o opožděnosti žalobcovy námitky o nejasnosti konstrukce nabídkové ceny. Žalobce se o této nejasnosti dozvěděl teprve v rámci posuzování jeho nabídky, tedy až po uběhnutí lhůty pro uběhnutí námitek proti zadávací dokumentaci. Do té doby totiž neměl pochybnosti o tom, že nabídkovou cenou je cena jednotková. Skutečnost, že zadavatel neformuloval požadavek na zpracování nabídkové ceny zcela jasně, nemůže být přičítána k tíži žalobce. Tato nejasnost se přitom promítla do vyloučení žalobce ze zadávacího řízení, nemohla tedy být podána opožděně, pokud jeho námitky směřovaly primárně proti jeho nezákonnému vyloučení ze zadávacího řízení a nikoli vůči zadávací dokumentaci.

[10] Neoprávněným vyloučením žalobce ze zadávacího řízení pak zadavatel zatížil nezákonností i samotné hodnocení nabídek (u částí 1 a 3 až 7), neboť nehodnotil nabídku žalobce, která by musela skončit na prvním místě, a rozhodl tak o výběru nejvhodnější nabídky v rozporu s § 81 zákona o veřejných zakázkách, neboť vybraná zakázka nebyla ekonomicky nejvýhodnější.

[11] Rovněž zrušení zadávacího řízení ve vztahu k části 2 bylo nezákonné. Pokud by totiž zadavatel žalobce nevyloučil, nemohl by zadávací řízení zrušit pro nedostatek uchazečů. Zadavatel tak porušil zákon o veřejných zakázkách způsobem, který měl zásadní dopad na výběr nejvhodnější nabídky.

[12] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[13] Ve vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[14] K problematice zastavení řízení pro bezpředmětnost návrhu poukázal na judikaturu správních soudů, podle níž je takový postup v souladu se zákonem.

[15] K další části žaloby pak uvedl, že koncept nabídkové ceny byl jednoznačně vymezen zadavatelem v zadávacích podmínkách. Nabídkovou cenou nebyla cena za jeden vozokilometr. Při zadávání předmětné zakázky nebyl dopředu znám její přesný rozsah, ale byl znám rozsah předpokládaný. V takovém případě není racionální, aby nabídková cena byla stanovena pouze jako cena za jednotku plnění (vozokilometr). U takto nastavených veřejných zakázek totiž způsob výpočtu nabídkové ceny obsahuje ve své podstatě mnohem více informací, než pouhou matematickou operaci s částkou za jeden vozokilometr. Všechny vstupní hodnoty nabídkové ceny tak zohledňují i zadavatelem předpokládaný rozsah komplexního plnění stanovený na základě znalosti jeho specifik, stejně jako všechny další vzájemné souvislosti. Tak se v jednotkové ceně projevuje právě předpokládaný objem zakázky. Jednotliví uchazeči koncipují nabízené ceny za jeden vozokilometr vždy jinak, v přímé návaznosti na předpokládaný rozsah zakázky. Při stanovení způsobu výpočtu nabídkové ceny v dané podobě zadavatel dodržel základní zásady zákona o veřejných zakázkách ve vztahu k jeho § 44 odst. 3 písm. f). Nabídky předkládané za dodržení zadávacích podmínek obsahovaly vzájemně porovnatelné údaje v části nabídkové ceny. Tato cena tak byla skutečnou a jedinou nabídkovou cenou.

[16] Ze zadávacích podmínek přitom vyplývala celá řada údajů, jež měly na stanovení celkové nabídkové ceny vliv. Tyto údaje přitom nebyly pro všechny části veřejné zakázky totožné a odrážely specifika v požadavcích zadavatele. Podoba zadávacích podmínek, v nichž by nabídkovou cenou byla cena jednotková, by proto byla netransparentní, jelikož by nebyla reflektována specifika konkrétního předmětu plnění. Zadavatel navíc v zadávacích podmínkách stanovil, že nabídková cena představuje maximální cenu za plnění příslušné části veřejné zakázky. Nabídková cena tedy představovala zcela konkrétní cenu, kterou se zadavatel zavázal uchazečům uhradit. Tato cena tak nutně musela být rozhodující pro ekonomickou úvahu všech zúčastněných stran. Zároveň šlo přitom o cenu, která pro uchazeče představovala jedinou dopředu určitelnou podobu předpokládaného výnosu veřejné zakázky. Takto nastavený způsob určení ceny za závazek mnohem spíše evokuje rozpočtové stanovení ceny při stavebních zakázkách, kdy logicky poptávající strana rovněž nezná přesný počet cihel, které bude muset zhotoviteli zaplatit.

[17] V daném případě bylo podstatné, jakou cenu zadavatel označil za cenu nabídkovou. Zároveň není pravdivé tvrzení žalobce, že by nabídkovou cenou nemohla být cena modelová. Zákon nic takového nestanoví. Navíc to byla právě tato nabídková cena, která byla podle protokolu o otevírání obálek s nabídkami čtena v rámci tohoto neopakovatelného úkonu v zadávacím řízení. Žalobci tedy nic nebránilo, aby v zákonné lhůtě po skončení lhůty pro podání nabídek a po přečtení nabídkových cen (tentýž den) podal námitky proti zadávacím podmínkám, pokud by se skutečně měly číst ceny jednotkové jako ceny nabídkové.

[18] Pokud by zákonodárce připustil manipulaci s nabídkovou cenou, byla by popřena transparentnost zadávacího procesu. Proto zákon stanoví zdánlivě velmi tvrdé požadavky na nerozporovatelnost nabídkové ceny, jakožto klíčového údaje prakticky každé veřejné zakázky. Z pohledu porovnatelnosti nabídek byla v daném případě podstatná nabídková cena, která byla předmětem hodnocení. Tuto cenu přitom žalobce změnil. Zcela irelevantní je pak

argumentace prostřednictvím zdůvodňování mimořádně nízké nabídkové ceny. Podle § 77 zákona o veřejných zakázkách si hodnotící komise může vyžádat zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné. Cena za jeden vozokilometr takovou částí nabídky zcela jistě je. Ze zákona však nelze jakkoli dovozovat, že zadavatel definoval nabídkovou cenu až postupem v rámci řešení případné mimořádně nízké nabídkové ceny. Tak naopak učinil již v zadávací dokumentaci. Dle § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách musí hodnotící komise zohlednit právě chyby v nabídkové ceně. Je povinností dodavatelů, aby jejich nabídky odpovídaly požadavkům zadávací dokumentace. Při přípravě svých nabídek tak musí být maximálně pečliví, obzvláště pokud jde o nabídkovou cenu. Jakékoli další spekulace, že by i tak byla nabídka žalobce nabídkou nejvýhodnější, nejsou na místě.

[19] To, kterou nabídkovou cenu nabídka žalobce skutečně obsahovala, bylo v daném případě pro zadavatele po otevření obálek dále již objektivně nezjistitelné. Žalobce ani v žalobě neuvedl, z které konkrétní části nabídky mohl zadavatel jednoznačně a bez přispění žalobce konstatovat, která cena je skutečně cenou nabídkovou. Propletenec žalobcovy argumentace, že chybu v počtech mohl odstranit zadavatel bez jeho součinnosti, a že nebyla nijak narušena transparentnost jeho nabídky, a dále že ceny nezaokrouhlené nejsou cenami jinými, je tak lichý. Nabídková cena stanovená zadavatelem v souladu s § 44 odst. 3 písm. f) zákona o veřejných zakázkách byla početní chybou žalobce evidentně ovlivněna. V žalobcově nabídce byl rozpor. V ní uvedenou a při otvírání obálek čtenou nabídkovou cenu žalobce údajně nehodlal měnit, přitom tato cena neodpovídala dalším částem jeho nabídky.

[20] Žalobcem tvrzená nekonzistentnost v rozhodovací praxi žalovaného neexistuje. Povaha „nesrovnalosti“ v žalobcem citovaném případě je zcela odlišná od nyní projednávané věci. Podle § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách hodnotící komise nepřihlíží ke zjevným početním chybám, jen pokud nemají vliv na nabídkovou cenu, čímž se od sebe předkládaný a nyní souzený případ zásadním způsobem odlišují.

[21] Pokud jde o výrok o nepřipustnosti části návrhu směřující proti zadávacím podmínkám, není z podání žalobce zřejmé, jak si mohl až po uplynutí lhůty pro podání námitek proti zadávacím podmínkám uvědomit, že hodnota, kterou napsal ve své nabídce do kolonky „nabídková cena“ není totožná s jednotkovou cenou v jeho nabídce.

[22] Žalovaný dodal, že při posuzování zákonnosti postupu správního orgánu prvního stupně, předseda Úřadu nezjistil jakýkoli rozpor se zákonem v procesním postupu. To se týká jak otázky kauce, tak případných předběžných opatření. V napadeném rozhodnutí se blíže nezabýval tím, zda předmětná smlouva vykazovala všechny znaky rámcové smlouvy ve smyslu zákona o veřejných zakázkách, ale pouze rozhodující otázkou, tedy posouzením toho, jaká cena byla nabídkovou cenou navrhovatele.

IV. Další podání žalobce

[23] Žalobce v podání ze dne 25. 8. 2017 setrval na již dříve uplatněné argumentaci. Poukázal na chybu zadavatele v příkladu uvedeném v příloze č. 8.1 zadávací dokumentace. I sám zadavatel ve vzorové tabulce zaokrouhloval.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[24] Zadavatel v obsáhlém podání ze dne 27. 6. 2016 argumentoval shodně jako žalovaný. Poukázal též na rozpory v písemných vysvětleních nabídky žalobce k žádostem hodnotící komise, jakož i na skutečnost, že z prvního písemného vysvětlení nabídky jednoznačně plyne, že žalobce vycházel z pojmu „nabídková cena“ tak, jak srozumitelně vyplývá za zadávací dokumentace, a jak jej konzistentně vykládají zadavatel i žalovaný.

[25] V podání ze dne 21. 8. 2017 pak zadavatel poukázal i na recentní judikaturu.

VI. Jednání konané dne 29. 8. 2017

[26] Žalobce při jednání odkázal na již dříve uplatněnou argumentaci. Zdůraznil, že zadavatel byl při výkladu pojmů nekonzistentní. Žalobcova nabídka přitom byla nejvýhodnější. Druhá žádost hodnotící komise o vysvětlení nabídky přišla žalobci současně s žádostí o vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny. Žalobce byl tudíž zadavatelem maten.

[27] Žalovaný konstatoval, že zadavatelem byla nabídková cena stanovena jednoznačně.

[28] Zadavatel uvedl, že podstatou žaloby je pouhá snaha žalobce zvrátit fakt, že při přípravě nabídky pochybil. Zadavateli pak nezbylo než žalobce ze zadávacího řízení vyloučit.

[29] Soud konstatoval úplný obsah soudního a správního spisu. Pro nadbytečnost přitom zamítl důkazní návrh žalobce, aby si vyžádal usnesení o zahájení trestního řízení ve věci dané veřejné zakázky (č. j. OKFK-677/TČ-2015-252401), neboť nebylo zřejmé, jaká právní či skutková okolnost, která by mohla mít vliv na úvahy soudu, resp. jíž by byl soud vázán, by touto listinou měla být prokázána.

VII. Posouzení věci soudem

[30] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i předcházející rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[31] Žaloba směřuje v první části proti zastavení řízení o návrzích žalobce v částech 1 a 3 až 7 veřejné zakázky žalovaným dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

[32] Jádrem sporu je zejména otázka aplikovatelnosti, resp. způsobu aplikace uvedeného ustanovení správního řádu ve shora popsané situaci. V tomto ohledu zdejší soud vycházel zejména z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 As 249/2014-43, ve věci *T-Mobile Czech Republic*, a ze dne 2. 11. 2016, č. j. 3 As 276/2015-157, ve věci *ČSAD Ústí nad Orlicí* (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v nichž kasační soud zodpověděl otázky vznesené v daných souvislostech žalobcem v nyní projednávané věci. Zdejší soud neshledal důvodu, pro nějž by se měl od závěrů kasačního soudu odchýlit a na odůvodnění uvedených rozsudků tudíž výslovně odkazuje.

[33] Nejvyšší správní soud přitom rozhodoval v zásadě na totožném právním základě, přičemž řešil, zda má žalovaný řízení o návrhu zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, nebo zda má návrh zamítnout podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, přičemž v tomto druhém případě by se měl vyslovit ke splnění jednotlivých podmínek podle § 118 odst. 1 citovaného zákona a o nesplnění některé z nich rozhodnutí podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o veřejných zakázkách opřít.

[34] Kasační soud dospěl k závěru, že v takovém případě odpadl předmět řízení a žalovaný řízení zastaví podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť se návrh stal zjevně bezpředmětným. Deklaroval, že předmětem řízení zahájeného návrhem dle § 114 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách je „*trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách*“; jinak řečeno předmětem řízení je posouzení možnosti uložení opatření k nápravě, tj. napravení pochybení zadavatele v zadávacím řízení v době, kdy je ještě lze napravit.

[35] K uplatněným žalobním bodům tak lze z citované judikatury parafrázovat, že nad rámec platné právní úpravy nelze konstruovat povinnost žalovaného vést řízení i poté, co odpadl předmět řízení, a vydat *de facto* deklaratorní rozhodnutí o tom, zda došlo ke kvalifikovanému porušení povinností zadavatele. V tomto kontextu přitom nelze akceptovat ani argumentaci ohledně případného zneužívání institutu zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu žalovaným. Právní úpravu totiž nelze vykládat s apriorním předpokladem, že úřady neplní úkoly jim svěřené zákonem a namísto hájení veřejného zájmu a práv účastníků řízení je jejich hlavním zájmem „zametání věcí pod koberec“. Zastavení řízení pak dle kasačního soudu není v rozporu ani s evropskou právní úpravou.

[36] K otázce případného vedení deliktního řízení se zadavatelem pak Nejvyšší správní soud v bodě [24] rozsudku ve věci *T-Mobile Czech Republic* konstatoval: „*Zastavení řízení o návrhu není na překážku ani vedení řízení o správním deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, které lze ovšem zahájit pouze z moci úřední. Pokud v průběhu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh a zastaveného z důvodu (...) Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zjistí skutečnosti nasvědčující tomu, že zadavatel porušil kvalifikovaným způsobem postup předepsaný pro zadávání veřejných zakázek, má povinnost zahájit řízení o správním deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách.*“ Již z této citace je zjevné, že závěr o bezpředmětnosti návrhu žalobce se týká pouze onoho konkrétního řízení.

[37] Pokud pak jde o otázku případné náhrady škody, lze konstatovat, že Nejvyšší správní soud se zabýval komplexním způsobem i touto problematikou [tak ostatně učinil např. již v rozsudku ze dne 26. 6. 2013, č. j. 7 Afs 79/2012-37 (věc *MHM Computers*)]. Lze tedy zopakovat, že zrušení úkonu (rozhodnutí) zadavatele žalovaným není nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na náhradu škody způsobené porušením povinností zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Nejedná se o odpovědnost státu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Zadávání veřejných zakázek není výkonem veřejné moci, jde o civilní kontraktní proces modifikovaný zvláštními předpisy závaznými pro veřejné zadavatele a další subjekty. Odpovědnost zadavatele za škodu způsobenou dodavateli či uchazeči o veřejnou zakázku je pak občanskoprávním odpovědnostním vztahem. Soudy rozhodující

v občanském soudním řízení jsou přitom kompetentní i k posouzení otázky, zda došlo k porušení povinností zadavatele vyplývajících z právních předpisů upravujících zadávání veřejných zakázek, což je jedním ze základních předpokladů vzniku odpovědnosti zadavatele za škodu. Civilní soudy rozhodující o žalobě na náhradu škody způsobené zadavatelem by ani případným závěrem žalovaného o pochybení zadavatele vysloveným v odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí návrhu nebyly vázány. Nejedná se totiž ani o rozhodnutí o osobním stavu ani o rozhodnutí o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt (srov. § 135 odst. 1 občanského soudního řádu).

[38] S přímým odkazem na judikaturu kasačního soudu tedy možno v nyní projednávané věci uvést, že napadené rozhodnutí žalovaného, potažmo předsedy Úřadu není v rozporu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ani se zákonem o veřejných zakázkách, neboť ještě před vydáním rozhodnutí žalovaného o návrhu byly uzavřeny příslušné smlouvy na dotčené části veřejné zakázky a odpadl tak předmět řízení před žalovaným.

[39] Žalobce dále brojil proti zamítnutí jeho návrhu, který se týkal rozhodnutí zadavatele o vyloučení žalobce ze zadávacího řízení v části 2 veřejné zakázky.

[40] Zde je nutno nejprve uvést, že z výpisu usnesení z 19. schůze Rady Jihomoravského kraje konané dne 2. 5. 2013 je zcela zřejmé, že příslušné rozhodnutí bylo přijato k tomu příslušným orgánem [pod písmenem d) usnesení č. 1319/13/R19], totiž radou kraje, jenž byl zadavatelem. Byla tak naplněna dílčí § 151 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách, podle níž k vyloučení dodavatele z účasti v řízení nesmí být uděleno zmocnění osobě zastupující zadavatele. Na tom ničeho nemění, pokud posléze toto rozhodnutí vypracoval a žalobci oznámil pověřený administrátor veřejné zakázky. Z usnesení rady kraje je plně zřejmé, na základě jakých podkladů a dle jakého ustanovení zákona o veřejných zakázkách postupovala.

[41] Pokud pak jde o materiální stránku věci, žalobce v první řadě brojil proti konstrukci nabídkové ceny zadavatelem.

[42] Jak vyplývá ze správního spisu, v bodu 7.3. („nabídka“) zadávací dokumentace zadavatel uvedl základní požadavky na zpracování nabídkové ceny. Nabídkovou cenu pro každou část veřejné zakázky bylo třeba ze strany uchazečů zpracovat mimo jiné dle schématu, který je přílohou 8.1. zadávací dokumentace. Zadavatel v bodu 7.3. zadávací dokumentace dále uvedl, že *„požadavky na zpracování nabídkové ceny jsou přitom stanoveny tak, aby uchazeči podali vzájemně porovnatelné nabídky. Základní jednotkou pro stanovení nabídkové ceny v Kč je 1 vozokilometr. [...] nabídková cena bude vypočtena jako předpokládaný počet vozokilometrů násobený jednotkovou cenou za jeden vozokilometr, pro danou část veřejné zakázky nabídnutou uchazečem. Ceny předpokládaného výkonu pro jednotlivé typy autobusů a standardy IDS budou sečteny a tento součet bude následně vynásoben součtem čísla 1 a maximálního možného navýšení předpokládaného rozsahu předmětné části Veřejné zakázky dle přílohy Zadávací dokumentace [...]. Takto získaná nabídková cena pro příslušnou část veřejné zakázky bude předmětem hodnocení. [...] Nabídková cena bude uvedena bez DPH. Podrobná úprava úhrady odměny je upravena v závazném textu návrhu smlouvy.“* (podtržením zvýraznil soud, což platí i pro text níže).

[43] Podle schématu v příloze 8.1. zadávací dokumentace je nabídkovou cenou součin počtu kilometrů předpokládaného ročního výkonu a jednotkové ceny za jeden vozokilometr

(při rozlišení typu autobusu) navýšený o koeficient maximálního možného navýšení ročního výkonu, resp. nájezdu kilometrů, v rozmezí 1,20 – 1,25.

[44] Z bodu 10. („hodnocení nabídek“) zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel zvolil jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky [§ 78 odst. 1 písm. a) ZVZ]. Popis způsobu hodnocení nabídek, včetně vymezení hodnotících kritérií, obsahuje příloha 7 zadávací dokumentace. V příloze 7 zadávací dokumentace zadavatel vymezil dvě dílčí hodnotící kritéria: celkovou nabídkovou cenu s vahou 80 % a metodiku přístupu k organizačnímu a technickému zabezpečení provozu s vahou 20 %. U nabídkové ceny je v příloze 7 zadávací dokumentace uvedeno: „*Předmětem hodnocení je nabídková cena uchazeče vypočtená jako předpokládaný počet vozokilometrů násobený jednotkovou cenou za jeden vozokilometr, pro danou část veřejné zakázky nabídnutou uchazečem.*“

[45] Ze shora uvedeného plyne, že zadavatel jako nabídkovou cenu pro jednotlivé části veřejné zakázky určil součin ceny za 1 vozokilometr a předpokládaného ročního nájezdu (počtu vozokilometrů) dle typu autobusu („malý“, „klasický“, „velký“), to vše s navýšením o koeficient maximálního možného navýšení výkonu (1,20 – 1,25). Nabídková cena byla v zadávací dokumentaci stanovena jednoznačně a srozumitelně. Schéma výpočtu nabídkové ceny v příloze 8.1. zadávací dokumentace nedávalo žádný prostor k nejasnostem či pochybnostem o způsobu konstrukce nabídkové ceny. Cena za 1 vozokilometr tvoří pouze základ nabídkové ceny a až v kombinaci s dalšími prvky (předpokládaný roční nájezd a maximální možné navýšení ročního výkonu) dává základ nabídkové ceně, jež byla předmětem hodnocení v jednom z dílčích hodnotících kritérií. Těmto závěrům zdejšího soudu ostatně odpovídají i nabídky; jak plyne ze zprávy zadavatele o posouzení a hodnocení nabídek, všichni uchazeči, kteří v rámci zadávacího řízení podali nabídky, konstruovali nabídkovou cenu shodně – výsledné hodnoty, které plynou z nabídek ve vztahu k nabídkové ceně, rámcově odpovídají součinu předpokládaného počtu vozokilometrů násobeného jednotkovou cenou za jeden vozokilometr (při zohlednění typu autobusu) s příslušným navýšením, a nikoli ceně jednotkové. Nabídkové ceny, které se staly základem hodnocení nabídek, v případě části 1 veřejné zakázky oscillovaly mezi cca 28 a 33 miliony Kč, v případě části 2 veřejné zakázky činila jediná nabídka cca 23 milionů Kč, v případě části 3 veřejné zakázky oscillovaly mezi cca 21 a 24 miliony Kč, v případě části 4 veřejné zakázky oscillovaly mezi cca 23 a 26 miliony Kč, v případě části 5 veřejné zakázky oscillovaly mezi cca 33 a 37 miliony Kč, v případě části 6 veřejné zakázky oscillovaly mezi cca 28 a 31 miliony Kč, a v případě části 7 veřejné zakázky oscillovaly mezi cca 24 a 28 miliony Kč. Nikdo z uchazečů tudíž neuváděl coby cenu nabídkovou cenu za jeden vozokilometr, nikdo z uchazečů tedy nebyl ani vyloučen z toho důvodu, že by nabídkovou cenu kalkuloval coby cenu jednotkovou (za jeden vozokilometr).

[46] Takto stanovená nabídková cena, jako dílčí hodnotící kritérium, tedy nepochybně umožňovala porovnání nabídek jednotlivých uchazečů k okamžiku hodnocení nabídek, zároveň pro všechny uchazeče byly nastaveny shodné podmínky, jež jimi byly i shodně interpretovány. V postupu zadavatele při stanovení mechanismu pro výpočet nabídkové ceny přitom zdejší soud *prima facie* nespatřuje kroky, které by zadávací řízení činily méně přehledným či hůře kontrolovatelným, ani nelze dovodit, že by takto nastaveným způsobem zpracování nabídkové ceny a hodnocení nabídek mělo dojít k jakémukoli „pokřivení“ pravidel soutěže o získání veřejné zakázky.

[47] Lze přisvědčit žalobci, že nabídkovou cenou dle návrhu smlouvy je cena za jeden kilometr; tento – oproti zadávací dokumentaci – odlišný význam termínu „nabídková cena“ se však uplatnil pouze v návrhu smlouvy (například v čl. 3. – „výpočet odměny“) coby součást smluvního instrumentaria pro samotné plnění veřejné zakázky, kde je základním prvkem pro výpočet odměny dopravce. To ovšem nic nemění na závěru, že termín „nabídková cena“ ve smyslu dílčího hodnotící kritéria v nyní posuzované věci byl pro účely zadávacího řízení zadavatelem definován jednoznačně v bodu 7.3. zadávací dokumentace a příloze 8.1. zadávací dokumentace.

[48] Žalobce namítl, že nabídková cena, jak ji definoval v zadávací dokumentaci zadavatel, byla pouhou modelovou cenou, neboť objem skutečně poskytovaných služeb nebyl v okamžiku podání nabídek známý a byl závislý na požadavcích zadavatele (v rozsahu maximálního možného snížení a zvýšení rozsahu zakázky), a proto lze za nabídkovou cenu označit výlučně cenu za 1 vozokilometr, neboť ta byla dopředu známá. S tím však soud nesouhlasí. Předně i samotná „nabídková“ cena za 1 vozokilometr by dle argumentace žalobce byla (v jeho pojetí) cenou modelovou, neboť vzorová smlouva v čl. 3. obsahuje algoritmus upravující cenu za 1 vozokilometr v závislosti na vnějších – v době podání a hodnocení nabídek neznámých – okolnostech; vzorová smlouva kupříkladu váže změnu ceny za kilometr na meziroční změnu indexu spotřebitelských cen (odst. 3.6), meziroční změnu průměrné ceny nafty (odst. 3.7) či na meziroční změnu hrubé mzdy (odst. 3.8). Cena za 1 vozokilometr tedy byla pro všechny uchazeče při podání nabídek stejně modelová jako nabídková cena stanovená zadavatelem. Navíc, přestože zadavatel učinil výhradu možného navyšování či snižování rozsahu veřejné zakázky v průběhu jejího plnění, nelze přehlédnout, že na tyto změny bylo ve vzorové smlouvě pamatováno (odst. 3.9 a 3.10) a případné navýšení či snížení požadovaného nájezdu kilometrů, resp. průměrného proběhu na autobus za rok, je matematicky provázáno se změnou ceny za 1 km (ve smlouvě označené jako „nabídková cena“) a byť bylo právem zadavatele rozsah kilometrového nájezdu dle jeho požadavků měnit, měli uchazeči již v době podání nabídek k dispozici srozumitelný algoritmus, podle kterého museli vědět, jak případný požadavek zadavatele na změnu rozsahu veřejné zakázky, resp. její části, ovlivní cenu za 1 vozokilometr. Z tohoto pohledu se jako mnohem více „modelovou“ a neurčitou jeví právě cena za 1 vozokilometr z důvodu vnějších vlivů.

[49] Podstatné však je, že nabídková cena se v procesu směřujícím k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku vztahuje k okamžiku hodnocení nabídek (požadavek na porovnatelnost nabídek zajišťující dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení se uplatňuje k okamžiku hodnocení nabídek), a případné následné změny (i cenových) paramentů, za nichž byly nabídky hodnoceny, po dobu plnění smlouvy, jsou-li předem jasně a srozumitelně stanoveny a jsou-li vázány na předem stanovené objektivní okolnosti, nepředstavují vadu postupu zadavatele (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2013, č. j. 2 Afs 4/2013-57). Podle zdejšího soudu tedy v posuzované věci nelze na nabídkovou cenu hledět jako na modelovou, jež by neodrážela reálný předpoklad ceny plnění, byť se zohledněním možné – předem ze strany zadavatele avizované – změny v závislosti na reálném proběhu kilometrů v době plnění.

[50] Zde je nutno poukázat na rozdíl mezi jednotkovou nabídkovou cenou a nabídkovou cenou za zadavatelem reálně předpokládaný objem plnění, který vychází z jednotkové ceny, kdy předpokládaný objem plnění je stanoven na základě opakované poptávky po témže plnění

a sám o sobě nepředstavuje exces. V nyní posuzované věci jde o druhou z obou situací. Soud je toho názoru, že v případě kontraktace plnění, které má pak probíhat po delší časový úsek, je rozumný důvod předpokládat průběžnou úpravu parametrů ovlivňujících cenu plnění; proto samotné nastavení pravidel hodnocení soud nevnímá nikterak excesivně. Podstatné je, že v okamžiku podání nabídek byly podmínky, a to i co do míry nejistoty ohledně vývoje ceny za 1 vozokilometr a tím i rozsahu požadovaného ročního nájezdu kilometrů, pro všechny uchazeče shodné a nabídková cena, jako dílčí kritérium, v okamžiku hodnocení jednotlivých nabídek zajišťovala jejich korektní porovnatelnost. Předmět veřejné zakázky nevykazuje žádný znak neurčitosti či nejasnosti.

[51] Ze shora uvedeného tedy soud nedává žalobci zapravdu v tom, že nabídkovou cenu bylo třeba vnímat coby cenu za jeden vozokilometr. Naopak soud souhlasí se žalovaným, který vycházel z nabídkové ceny, jak ji stanovil zadavatel v zadávací dokumentaci a jak byla předmětem hodnocení v příslušném dílčím hodnotícím kritériu. Pokud tedy zadávací dokumentace byla jednoznačná, nelze současně hovořit o tom, že by její výklad byl učiněn k tíži žalobce.

[52] Samotným důvodem vyloučení žalobce pak byly rozpory v celkových nabídkových cenách jednotlivých dotčených částí veřejné zakázky (soud se bude dále zabývat zejména částí 2 veřejné zakázky, v relaci k níž také žalovaný meritorně rozhodl).

[53] Z protokolu o otevírání obálek ze dne 25. 2. 2013 plyne, že nabídková cena žalobce v části 2 veřejné zakázky činí 22 678 127 Kč bez DPH. Z protokolu o posouzení nabídek ze dne 29. 3. 2013 vyplývá, že nabídka navrhovatele nesplňuje požadavky uvedené v zadávacích podmínkách, neboť po provedení kontrolních výpočtů na základě hodnot uvedených v nabídce v rámci Přílohy 8.1 Formulář – prohlášení o nabídkové ceně i Návrhu Smlouvy hodnotící komise zjistila, že takto zjištěné výše celkových nabídkových cen v jednotlivých částech veřejné zakázky neodpovídají vyšším celkovým nabídkovým cenám uvedeným v nabídce žalobce. Dle připojené tabulky celková nabídková cena uvedená v nabídce za část 2 veřejné zakázky činila 22 678 127 Kč bez DPH, celková nabídková cena zjištěná výpočtem činila 22 677 269 Kč bez DPH.

[54] Na výzvu hodnotící komise dle § 76 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách podal žalobce písemné vysvětlení nabídky ze dne 3. 4. 2013. V něm mimo jiné uvedl: „*Jednotková cena za 1 vozokilometr byla uchazečem stanovena v rozlišení na sedm desetinných čísel, v tabulce „Prohlášení o nabídkové ceně“ byla jednotková cena za 1 vozokilometr pro přehlednost uvedena na dvě desetinná čísla*“. Pro část 2 veřejné zakázky byla cena předpokládaného výkonu pro klasický bus vypočtena jako 497 859 km x 25,3097849 Kč (v tabulce byla cena uvedena na dvě desetinná místa, tj. 25,31 Kč), tedy ve výši 12 600 704,20 Kč, a cena předpokládaného výkonu pro velký bus byla vypočtena jako 17 440 km x 32,5146543 Kč (v tabulce byla cena uvedena na dvě desetinná místa, tj. 32,51 Kč), tedy ve výši 5 541 797,68 Kč. Nabídková cena byla vypočtena jako 18 142 501,88 x 1,25, tedy v celkové výši 22 678 127,35 Kč. Zde je nutno doplnit, že v původně podané nabídce se na žádném místě nevyskytují jednotkové ceny v rozlišení na sedm desetinných míst.

[55] Z protokolu o dokončení posouzení nabídek ze dne 17. 4. 2013 plyne, že hodnotící komise žádá navrhovatele o vysvětlení, jaký vliv má předložené písemné vysvětlení ze dne 3. 4. 2013 na ceny uvedené v Příloze č. 2 Smlouvy. Dne 24. 4. 2013 doručil žalobce písemné

vysvětlení, ve kterém uvedl, že způsob vzniku nejasnosti v nabídce již dostatečně vysvětlil. Dodal, že „*nechce a koneckonců ani nemůže svoji nabídkovou cenu měnit, a má zato, že když jednou uvedl v nabídce jednotkovou cenu s přesností na dvě desetinná místa, tato jednotková cena platí a při výpočtu celkové nabídkové ceny tak došlo k chybě v počtech*“. Dále navrhovatel ve vztahu k části 2 veřejné zakázky uvedl správný údaj o celkové nabídkové ceně ve výši 22 677 269,61 Kč bez DPH. Současně žalobce přiložil novou (opravenou) Přílohu č. 2 Smlouvy.

[56] Na základě uvedeného se soud ztotožnil se skutkovými i právními závěry žalovaného (body 86. a násl. rozhodnutí žalovaného), že po otevření obálek s nabídkami byla u nabídkové ceny žalobce za část 2 veřejné zakázky přčtena částka 22 678 127 Kč bez DPH. Z prvního písemného vysvětlení nabídky žalobce plyne, že celková nabídková cena za část 2 veřejné zakázky, přčtená po otevírání obálek s nabídkami, je cenou, kdy do vzorce pro její vypočtení žalobce dosadil jednotkovou cenu za 1 vozokilometr v rozlišení na sedm desetinných míst, avšak v tabulce a v návrhu smlouvy uvedl jednotkovou cenu s rozlišením na dvě desetinná místa. Celková nabídková cena uvedená v nabídce navrhovatele a přčtená při otevírání obálek tak byla vypočtena na základě jiné hodnoty, než ke které se žalobce zavázal v návrhu smlouvy.

[57] Žalobce se tudíž dopustil chyby v počtech (jak ji sám označil ve druhém písemném vysvětlení nabídky) spočívající v jiném způsobu zaokrouhlení (do vzorce tedy žalobce dosazoval rozdílné hodnoty), přičemž tato chyba objektivně měla vliv na nabídkovou cenu ve smyslu § 76 odst. 1 zákona, neboť žalobce zaslal zadavateli vysvětlení, v jehož rámci „opravil“ celkovou nabídkovou cenu v části 2 veřejné zakázky (původní částku 22 678 127 Kč bez DPH obsaženou v nabídce a přčtenou při otevírání obálek upravil na částku 22 677 269 Kč bez DPH) a zároveň přiložil ke zvážení novou Přílohu č. 2 Smlouvy obsahující jednotkové ceny za vozokilometr, které byly ve skutečnosti dosazeny do vzorce místo cen uvedených v nabídce.

[58] Ve věci je přitom podstatné, že hodnotící komise mohla až na základě údajů poskytnutých žalobcem v rámci písemných vysvětlení být schopna určit skutečnou celkovou nabídkovou cenu. Žalobce tak svou nabídku doplnil o údaje, jež její původní verze neobsahovala a bez nichž byla nejednoznačná. Soud se tak ztotožnil se závěrem předsedy Úřadu (viz bod 50. jeho rozhodnutí), že pokud zadavatel bez doplnění dalších informací uchazečem nemůže jen z podané nabídky vědět, kterou z nabídkových cen nabídka skutečně obsahuje, musí být taková nabídka vyřazena. Po otevření obálek s nabídkami již totiž nikdy nelze s jistotou říct, že uchazečem doplněnou cenu nabídka skutečně obsahovala.

[59] Jak k tomu ostatně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 8. 2017, č. j. 9 As 189/2016-32, ve věci *město Trutnov*, „[p]řipuštění možnosti provádět početní opravy v položkových rozpočtech s vlivem na celkovou nabídkovou cenu by znamenalo připustit možnost i záměrně dělat chyby v položkových rozpočtech, kdy podle vývoje zadávacího řízení by uchazeč zvolil to vysvětlení, které by mu v danou chvíli bylo ku prospěchu. Takových chyb by navíc mohl udělat více a každou vysvětlovat jinak, aby vyšla právě ta správná hodnota (viz obdobně bod [17] rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 6/2015). Je evidentní, že takový postup by v žádném případě nebyl v souladu se zásadou transparentnosti a ta proto musí dostat přednost, i před případným hospodárným vynakládáním veřejných prostředků.“

[60] Na uvedeném ničeho nemění ani tvrzení žalobce, že jím uplatněné nabídkové ceny by i přes vady musely být hodnoceny jako nejvýhodnější. Je-li totiž nabídková cena jednoznačná nebo je-li posléze nepřipustně měněna, jedná se o nabídku netransparentní, jež musí být dle § 76 odst. zákona o veřejných zakázkách vyřazena.

[61] Pokud pak žalobce poukazoval na zaokrouhlení, jež sám zadavatel aplikoval ve „vzorovém“ příkladu uvedeném v Příloze 8.1, nutno mu dát částečně za pravdu, neboť v řádku „Klasický autobus“ je uveden nesprávný výpočet ($497\,859 \times 31,50 = 15\,682\,558$; správně má být uvedeno $15\,682\,558,50$). Ve vztahu k případu žalobce je však patrný zásadní rozdíl (soud zde pomíjí, že ve vzorovém příkladu ani nešlo o zaokrouhlení, neboť by bylo nesprávné, ale spíše vskutku o chybu výpočtu), totiž že zadavatel do vzorce dosadil správné hodnoty. Tak však žalobce neučinil – rozdílně zaokrouhloval již hodnoty na samém počátku matematického výpočtu a logicky dospěl k odlišným výsledkům.

[62] Nelze pak dospět ani k závěru, že by žalobce byl „zmaten“ postupem hodnotící komise, která mu zároveň zaslala druhou žádost o písemné vysvětlení nabídky a žádost o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Je zřejmé, že hodnotící komise tak postupovala v rámci hospodárnosti, kdy (pro žalobce bohužel neodůvodněně) předpokládala, že dojde k uspokojivému vysvětlení nabídky. Jak přitom sám žalobce uvedl, nabídky se vzhledem ke svému objemu lišily toliko nepatrně, a lze tudíž dovodit, žádost ve smyslu § 77 zákona o veřejných zakázkách by se týkala obou žalobcem tvrzených hodnot.

[63] Co se pak týče žalobních bodů týkajících výroku III. rozhodnutí žalovaného, i zde se soud ztotožnil se závěry správních orgánů.

[64] Zde je v první řadě třeba zdůraznit povahu zadávacího řízení, které lze charakterizovat jako vysoce formalizovaný postup, kde i formální pochybení může vést k negativním důsledkům pro konkrétního uchazeče, projevujícím se například právě vyřazením nabídky a následným vyloučením ze zadávacího řízení, tedy úplným zamezením získání veřejné zakázky a možnosti jejího plnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 202/2014-42).

[65] Podle § 110 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách může při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh kterýkoliv dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, zadavateli podat zdůvodněné námitky. Dle § 110 odst. 3 téhož zákona musí stěžovatel námitky proti zadávacím podmínkám doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek.

[66] V nyní souzené věci žalobce poukazoval na údajné nejasnosti při konstrukci nabídkové ceny. Z hlediska ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv soudem je však podstatné, že žalobce byl o této jednoznačné konstrukci (viz výše) plynoucím ze zadávací dokumentace zadavatelem řádně informován, přesto však proti němu nebrojil námitkami proti zadávacím podmínkám. Tak se však sám připravil o možnost obrany svých práv. Zákon o veřejných zakázkách v § 110 stanoví určitou posloupnost pro uplatnění jednotlivých tvrzení proti průběhu zadávacího řízení odpovídající jednotlivým fázím

zadávacího řízení. Ze spojení chronologické hierarchie jednotlivých námitek a lhůt pro jejich podání pak plyne jistá koncentrace námitkových řízení.

[67] V tomto ohledu ostatně v daném případě neobstojí ani tvrzení žalobce, že předmětná zadávací podmínka se projevila jako nesprávná až poté, kdy byla aplikována, neboť jak plyne z postupu žalobce v zadávacím řízení, ten neměl o mechanismu tvorby nabídkové ceny pochyb, jak jednoznačně plyne např. z jeho prvního písemného vysvětlení nabídky.

VIII. Závěr a náklady řízení

[68] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[69] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[70] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. srpna 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu